

Sonja Kovalevsky

„Ur ryska Lifvet“.

Af Kirstine Frederiksen.

Om *Sofie* eller, som det mere indsmigrende hedder paa russisk, *Sonja Kovalevsky* ved vi alle, at hun er en Kvinde, der kaster Glans over sit Kjø, og skjønt hun er Russerinde af Fødsel, gjør dog det, at hun har valgt Sverig til sit Fædreland, at vi danske synes, vi har noget mere Del i hende end i andre store, udmærkede Kvinder i fremmede Lande. Men saa har igjen den Omstændighed, at hendes Videnskab er Matematik, et Fag som ligger udenfor de fleste Kvinders Forstaaelse, gjort, at hun snarest er kommen til at staa for os som en lysende Stjerne, man maa nøjes med at være stolt af og beundre paa Afstand.

Saa ser man en Dag, at hun har skrevet en Bog, en Roman er det vel; og man bliver lidt ængstelig. Hvem borger for, at en udmærket Videnskabsdyrker ikke gaar hen og skriver en daarlig Roman? Sligt har været set før.

- Ængstelsen forsvinder dog hurtig, naar man begynder at læse i denne Bog. Om det er en Roman, det faar staa hen, en fortræffelig Bog er det i ethvert Fald. Den beskedne Titel lover ikke mere, end Fortællingen holder i fuldt Maal, at vise os et Stykke Liv hos disse Russere, der baade hvad Levevis og Karakter angaar har saa meget, der frastøder, og saa meget, der tiltrækker. Og den Skildring, hvorom Interessen samler sig, de to Søstre Rajeviskis Udviklingshistorie, er ikke blot oplysende med Hensyn til det russiske Folks Ejendommelighed, men tillige saa typisk for unge Piger i Almindelighed, saa psykologisk sand og saa indtagende naturlig, at vist ikke mange Kvinder vil kunne lade være deri at gjenfinde Træk af deres eget Barndomsliv og andre igjen, som kaster nyt Lys for dem over unge Veninders Maade at være paa.

Naar man har læst denne Bog, føler man med Glæde, at Fru Kovalevsky ikke blot er en Stjerne i Videnskabens Verden, men ogsaa en Kvinde med Sympatier og Interesser til fælles med os andre. Og naar man har fulgt den yngste af Søstrene, den lille *Tanja*, igjennem hendes barnlige Sorger og Glæder, da tvivler man slet ikke paa, at man her har for sig en Periode af den matematiske Professors eget Liv, lige-